

seinasta flimtinginum. Yvurhovur hugsaði hann, at menn vóru mentir at stóða til ta tíð.

Nielsen segði seg at vera í parti við teim monnum, ið hildu uppá, at arbeiðslon skal betalaast, og helst eina ferð um vikuna, og hann stýðjaði seg til royndir, ið hann hevði gjørt í teirri tíð, tá hann var handilsmaður. Har hevur tað vist seg, at best er fyri báðar partar, at klárað verður upp beinleiðis, soleiðis at hann, ið selur fær sít og hin ið arbeiðar fær sít, hini forhaldini, at skrivað verður uppá lepar, eru ósunn og forkastulig. Ti á henda hátt, við at skriva, kunnu framkoma stórar, og til tíðir, gamlar skuldir, ið hættisligst er fyri báðar partar at knossast við, hesum óskilið kemst ikkiuttanum, uttan at menn betala peningin út, so at fólk ikki gevur seg upp til at liva uppá borg.

Allar hesar skuldir hava fort við sær, at tað hevur verið nógv «vryv», og affrat kan eisini sigast, at menn vóru óhugaðir at fara til arbeiðis, ti teir ikki vitslu seg at fáa nakað aftur fyri. Eg havi, sum eg segði, eisini haft forrættning síðani 1900 byrjaði, og havi altíð hildi meg til tað «contanta». Skuld verður aldri vunnið uppá. Tað er tí skeið, at fólk ikki fær sín pening, ti tað er vánaligt at halda hús, tá ið soleiðis er stalt. Tað er ein ógvuliga góður máti at betala út, ti eg veit, at fólk betali betur aftur til mín enn til aðrar, ti tey finga pengarnar aftur á annan hátt. Tað er sunt og uppbyggjandi fyri samfund, at halda seg til «contantir».

Tað er ein onnur síða, ið er nógv verri. Tað er hjá handilsmanninum ella arbeiðsgevarinum, sum eisini fyri tað mesta eru fiskakeyparar — tað trýtir peningur. Bankin er ikki altíð so beinsamur, sum hann átti at verði, og menn mega tí halda seg til tann kredit, ið fáast kann í útlondum, og fyri henda kreditin mega teir sjálvsagt lata fisk. Men verður so eingin fiskur til at fáa, so er einki at halda seg til, og má hann tí gevast at flyta inn neyðsynjarvørur. Og teir somu menn gera eisini skip út, og tá ið so líðið er til av peningi, so er tað eyðsæð, at okkurt má verða strokið. Tað eru nógvir meinbogar á leiðini, áður tað endiliga kann gerast skil á tí óskili, ið nevnið «creditsystemið». Vit mega fyrst og fremst fá fleiri pengar til landið. Vit mega ikki leggja hand á okkara keypmenn. Tað kann jú forá við sær, at tað koma einir tveir «kapitalistar» til landið og keypa upp fiskin, soleiðis, at prisirnir falla næstan niður í einki. Tað fyrsta, ið tørvast, er at fáa eitt peningainstilt, ið vil stýða vinnulivið.

Zachariassen og Debess talaðu eisini um banktróði, ið var ein stórur meinbogur fyri vinnulivinum. Debess helt annars ikki, at skilnaðurin her á landi, millum arbeiðarar og arbeiðsgevarar gjørd seg so kraftiga galdandi sum aðrastaðni um heim, og tað var tí vont at gera nakra lógbótan í hesum viðurskiftum. Zachariassen segði, at starv arbeiðsmannsins og fiskimannsins tveirri ikki altíð bar á somu leið. Hann harmaðist um, at fiskarin alt og ofta bíðaði nakað leingi eftir peninginum. Annars var hann eisini av tí áskoðan, at creditsystemið var ein óting, ti tað var ikki altíð so hett hjá hús-móðirini at halda hús, tá ið hon aldri hevði pening millum hendir.

Effersøe var einigur við hr. J. O. Joensen og hr. Nielsen. Hann dvöldi serstakliga við tað, ið brævinum stóð, um at arbeiðarar nýðast at liva uppá borg. Tankiþi er góður, men um nakað kann gerast við hetta, við t. d. «Mægling», kundi hann ikki úttala seg um, men vildi gjarna, at nakað gott kundi komið burtur úr hesum. Hann helt seg minnst frá tí tíðini hann fekkst við «jura», at tað stóð nakað í norsku lóg, eitt «bestemmils» um, at «Kjohmanden» skulde svara sín Skyld til Menigmand» ella nakað í denn rættning. Tað er nakað tað sama, sum meinst í hesum viðfangi, og hetta er nakað gott. Ti hevur arbeiðarin tað gott, so hevur arbeiðsgevarin tað eisini gott. Hetta er best fyri allar partar at fáa í ordan. Tað var nakar, ið nært við, at fiskarinum ikki altíð gekkst so væl at fáa sínar pengar. Hetta kann ikki vera rætt athorði. Ti tað stendur jú nakað í kontraktini, ið tryggjar fiskarin, um reiðarin ikki skuldi verði heilt solidur. Fiskarin eigur sín tróing og hevur rætt at býta frá, ti hann eigur sín part og kann selja hann til góðan keypara.

Gunnar Winther: Forholdini ímillum reiðaran og fiskarin eru ikki so ring nú á døgum. Men fiskarinum er ikki rúmliga algengt til sjópantarettin. Tað kann mangan falla tvørligt, íser 1924—25, og tað er enn ikki alt innkomið, men tað hevur lítið upp seg, ið nú stendur út.

Heimafiskarin er fyri ringari treyt, sum tað nú hevur artað seg har suðuri hjá okkum. Fiskarin ror út og fær sína veiðu bert skrivaða uppá bók, soleiðis var ikki fyrr, tá fekk hann pening í hondina, men nú kemur hann aftur til hús mest sum av torvheimum.

Patursson vildi leggja eitt gott ror inn fyri útróðurin. Hann átalði, at menn talaðu um heimafiskiskap, istaðin fyrt at nýta orðið útróður.

Johan Poulsen segði seg ikki at kenna nakað til tað í sínum valdomi, at útróðramenn ikki finga pening fyri fiskin, teir arveiddu.

P. M. Dam: Sum Nielsen greiðir frá, so hevur hann fort henda spurning út í lívið, at útbetala arbeiðslonir. Og hevði hann eisini kunna gingið við til eina skipan við hesum viðurskiftum, um hann ikki var ræddur fyri, at mangir fóru av knórnum. Um lítið hevði verið á tað, ið Effersøe framhelt, so er har lítið við at gera, sum enn er. Fiskimenn og arbeiðsmenn mega koma til at arbeiða meiri saman, enn tilfelli er nú, og her eiga menn at eggja til samarbeiðis, og ikki istaðin royna at skilja hesar báðar arbeiðandi flokkarnar sundir. Tað kann koma eitt gott samarbeiði flag ímillum fiskimannin og arbeiðsmannin, um skipað verður soleiðis fyri, at teir verða at standa í tokum saman, í vinnu og ágóða. Eg dugi ikki at siggja, at tað fer at bera til at framhalda ein mun millum hesar báðar flokkar. Fiskimaðurin býtir frá sín tróing og letur hann upp í hendirnar á tær samtøkur, ið arbeiðsmenn og fiskimenn hava felags. Á henda hátt verða báðir partar beinleiðis at stýða hvønn annan, og fáa eisini báðir partar á henda hátt meira fyri streivið. Allir producerandi eiga at ganga saman fyri at fáa heimafiskiskapin moderniseraðan, so at hann kann gerast til eina stóru innlugu í okkara landi. Sjálvsagt eiga bankviðurskiftini at

gerast so laglig, at eisini bankar mega gerast tað teir eiga at vera: ein stuðul í samfundinum.

Málið fór í nevndina fyri ymisk mál, hóast framsögumaðurin skeyt hana í lógnevndina.

Skipini byrja nú so við og við at venda stevnið heimaftur, og veidan er ymslig.

«Ernestina» kom á Klaksvík frá Grønlandi 31. august við 75000, sum ventast at gera ca. 1000 skpd. «Queen» kom 1. sept. á Vestmannaahavn frá Íslandi við 9000 fyri allan Eysturlandstúr. Hetta er nærmast ein ógligur munur at kalla; men hetta munu eisini verða útjaðranir. Annars er frætt frá fylgjandi: «Titanica» 27.000, «Cheerfull» 21.000, «Irexa» 35.000, «Lilla Emma» 34.000, «Svino» 36.000, «Union Jack» 27.000, «Beimsvor» 30.000 og «Vido» ca. 20.000 síðan á Ólavsøku.

Fiskamarknaðurin

tykist at lova góðan pris í heyst, ja prisurin er longu so góður, at tað kann vera ivasamt, hvat rættari er, at halda ella lata. «Knorrur» er farin til Hull við selund farmi av Grønlandsfiski. Prisurin var 25/100, sum gevur ca. 40 oyr. kilo eftir Hull.

Annars hevur verið talan um 37½ oyr. kg sum saltfiskaprisur her; men enn er ikki nokur bert skomin flag til hendan pris. Ein danskur keypari, sum eins og fjór ættar at taka ein ella tveir stórfarmar av saltfiski til Amerika, býður ikki meira enn 35. Til hendan pris vil eingin selja, so marknaðurin her liggur fyri eygablikkið stillur. Fyri pakkaðan saltfisk til Keymannahavnar fæst góður prisur í smáum, ca. 46—47 oyr. cif, men har gongur nógv av, og hetta er bert smáspala at rokna.

Frá Spaniamarknaðinum, sum er nógv týðandi fyri fiskaprisirnar her, frættist frá miðjan august og fram ímóti nú bert gott. Har tykjust at vera ljósar útsigtir. «Fiskets Gang» skrivur 27/8: «Det er vel mange aar siden, at dette marked har været saa fuldstændig ribbet for klipfisk som nu, og tiltross for at vi nu befinder oss i en periode, da konsumerne plejer a være mindre, er der ganske god efterspørgsel fra inlandet. Alt skulde saledes ligge godt an for en livlig import frem over hosten.» 29. august noterar sama blað prisirnir til 70—76 pesetas pr. pakka á 50 kg (kurs 62,5) og «god efterspørgsels».

Fiskemarkedet.

(Telegram til Amtet).

1.—9.—28.

Bilbao: Tons af dansk (færsk) Klipfisk 453 Tons. Beholdninger (Tons), islandsk 100 Tons, dansk (færsk) 300 Tons. Priser (Pesetas) pr. 50 kg for dansk (færsk) 74/77. Priser (Pesetas pr. 50 kg) for norsk Klipfisk 74/76. Markedet livligt, men stigende Tendens.

Úr Føroyum.

Thorshavn.

„Lagarfoss“

var um dagirnir á Havnini við Føroyingum, ið verði hovdu í Íslandi og ró út.

Ildebrand

opstod Onsdag Nat í Restauratør Axel Andreasens Ejendom ved Tinghusvejen. I den sene Nattetime som Ilden opstod, var det ikke saa let at samle det ved «Thorshavn Brandkorps» ansatte Mandskab, men der kom alligevel ikke til at mangle Assistance fra Borgerne og Borgerinder, der med Iver deltog i Slukningsarbejdet. Bygningen nedbrændte totalt.

M.s. „Sys Søstre“

kom i fyrradagin úr Danmark við olju til Margarindefabrikina. Herfyri hevur henda olja vanligu verði flutt við skipi Skipafaginsins. Tó hevur hon nakrar ferðir verið forð úr Noreg, men nú aftur við «Sys Søstre» úr Danmark.

Lýsingar

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.

Skrubbifon „R. A.“

„Tjaldur“ Sæben.

„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færreste. De drøjest.

Keypið

frá

Chr. A. F. Hansen
í Kollafirði.

einasta forræringin í Føroyum, ið hevur verið mulktarað fyri at selja ov biligt.

Skinsakjót

fæst hvønn dag hjá

Máltr. 89. J. Lambaa.

Husholdningsskolen.

2 Maaneders Kursus begynder 15. September.

Nótastykkir,

barkaði og tjoraði, fáast hjá

Chr. A. F. Hansen
í Kollafirði.

Hoyrívur,

sterkar, hettar og bilgar hjá

Telt. 116. Trond Hansen.

Soldatførbur.

Stor Automobilulykke.

Natten til Søndag er der sket en frygtelig Automobilulykke paa Vejstrækningen Fuglejord—Gøte. Automobilet, hvori befandt sig to Personer foruden Chaufføren, styrtede ud af Vejen og væltede. Chaufføren, Søn af H. P. Wejhe, Lamhauge, Clement, almindeligt kaldet „Kemme“, døde øjeblikkeligt. De to Passagerer, Sønner af J. F. Skibenes, Skibenes, fik store Kvæstelser, den ene fik sit Ben knækket.

Ulykkens Aarsag samt Katastrofens nærmere Omstændigheder vides ikke endnu.

Men er der ikke Anledning til allerede nu at sætte en Stopper for, at der fremtidig bygges smalle Landeveje? De to Automobilulykker paa Vejstrækningen Fuglejord—Sølmundefjord, er af saa alvorlig Karakter, at det er slet fast en Gang for alle, at de smalle Landeveje er Dødsveje.

Ferskt Seyðakjöt

fæst hvønn dag hjá

Máltr. 89. J. Lambaa.

Allir føroyskir Keypmenn

eiga at selja føroyskar ansjóisir, ti tær eru friskar, reinar og nógv feitari enn tær útlendsku og kosta einki aftur ímóti.

Fáast hjá

Chr. A. F. Hansen,
Kollafirði.

Til Canada

med Cunard og White Star Linien.

Alle Oplysninger ved

Jens av Reyni,

Thorshavn,

eller

C. Mogenssen,

Nyhavn 1,

København.

Skrubbifon „R. A.“ renser alt.

MUSIK INSTRUMENTER

PRISKURANT
— GRATIS —

KUN FØRSTE
KLASSES VARE

Violiner, Celloer og alle Slags Strgeinstrumenter, Trompeter, Harmonikaer, Banjoer, Mandoliner, Guitarer, Luther. — Strenge og Noder for alle Instrumenter af bedste Kvalitet til de billigste Priser faas hos

ARMIN E. VOIGT

Musikhandel og Nybygning af Violiner og alle Strgeinstrumenter.

MARKNEUKIRCHEN
(SACHSEN)